

Sukkot I (on Shabbat)

סִכּוֹת יוֹם א' (בְּשַׁבָּת)

ראשון

ויקרא 22

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

26 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יִי עִם מִשָּׁה לְמִימָר

Если родится теленок, или ягненок,
или козленок, то он должен
оставаться семь дней под матерью
своею, а с осьмого дня и далее он
может быть принят во благо, как
приношение в огнепалимую жертву
Превечному.

27 שׁוֹר אוֹ-כֶשֶׂב ^{young sheep} אוֹ-עֵז כִּי יוֹלֵד וְהָיָה שִׁבְעַת יָמִים

תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי ^{onward} וְהָלָאָה יִרְצָה לְקָרְבָּן

אֲשֶׁה לַיהוָה:

תֹּר אוֹ אֶמֶר אוֹ עֵזָא אָרִי יִתְּלִיד וְהִי שִׁבְעָא יוֹמִין
בְּתֵר אִמָּהּ וּמִיּוֹמָא תְּמִינָאָה וְלֹהֲלָא יִתְרַעִי לְקָרְבָּא
קָרְבָּנָא קָדָם יִי

Rashi

כי יולד. פרט ליוצא דופן (שם לח:):

И крупную или мелкую скотину, ее
вместе с приплодом её, не должны вы
зарезывать в один день.

28 וְשׁוֹר אוֹ-עֵזָה אֹתוֹ וְאֶת־בְּנוֹ לֹא תִשְׁחָטוּ בְּיוֹם אֶחָד:

וְתֹרֶתָּא אֹד שִׁיתָּא לָהּ וְלִבְרָהּ לָא תִּפְסֹן בְּיוֹמָא קָד

Rashi

אתו ואת בנו. נוהג בנקבה, שאסור לשחוט האם והבן או הבת, ואינו נוהג בזכרים, ומותר לשחוט האב והבן (ת"כ פרק ח, א

— חולין עח:)

אתו ואת בנו. אף בנו ואותו במשמע (חולין פב.):

А если вы зарезываете
благодарственную жертву
Превечному, то зарежьте ее в
обретение себе благоволения.

29 וְכִי־תִזְבְּחוּ זֶבַח־תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצּוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:

וְאִרִי תִּפְסֹן נִכְסֵת תּוֹדָתָא קָדָם יי לְרִעּוּא לְכוֹן תִּפְסִינָה

Rashi

לרצונכם תזבחו. תחלת זביחתכם הזהירו שתהא לרצון לכם, ומהו הרצון:

В тот же день должно съесть ее, не
оставляйте от неа до утра: Я
Превечный.

30 בַּיּוֹם הַהוּא יֹאכַל לֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה:

בְּיוֹמָא הַהוּא יִתְאַכַּל לָא תִּשְׁאַרוֹן מִנָּה עַד צַפְרָא אֲנָא

יי

Rashi

ביום ההוא יאכל. לא בא להזהיר אלא שתהא שחיטה על מנת כן, אל תשחוטוהו על מנת לאכלו למחר, שאם תחשבו בו
מחשבת פסול לא יהא לכם לרצון. דבר אחר לרצונכם, לדעתכם, מכאן למתעסק שפסול בשחיטת קדשים (חולין יג.), ואף על
פי שפרט בנאכלים לשני ימים, חזר ופרט בנאכלין ליום אחד, שתהא זביחתן על מנת לאכלן בזמנן: ביום ההוא יאכל. לא בא
להזהיר אלא שתהא שחיטה על מנת כן, שאם לקבוע לה זמן אכילה, כבר כתיב וּבֶשֶׁר זֶבַח תּוֹדַת שְׁלָמִיו וגו' (ויקרא ז, טו):
אני ה'. דע מי גזר על הדבר ואל יקל בעיניך:

И так соблюдайте заповеди Мои, и
исполняйте их: Я Превечный.

31 וּשְׁמֶרְתֶּם מִצְוֹתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְהוָה:

וְתִטְרוּן פְּקוּדֵי וְתַעֲבְדוּן יְתְהוֹן אֲנָא יי

Rashi

ושמרתם. זו המשנה (ת"כ פרק ט, ג):

ועשיתם. זה המעשה:

И не бесчестите святого имени Моего,
дабы святился Я в среде сынов
Израилевых: Я Превечный,
освящающий вас,

32 וְלֹא תַחֲלִלּוּ אֶת־שֵׁם קְדוֹשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשְׁכֶם:

וְלֹא תַחֲלִלּוּן יְת שְׁמָא דְקוּדְשִׁי וְאַתְקַדַּשׁ בְּגוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֲנָא יְיָ מְקַדְּשְׁכוֹן

Rashi

ולא תחללו. לעבור על דברי מוידין. ממשמע שנאמר ולא תחללו, מה תלמוד לומר ונקדשתי, מסור עצמך וקדש שמי, יכול ביחיד, תלמוד לומר בתוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עצמו ימסור עצמו על מנת למות, שכל המוסר עצמו על מנת הנס, אין עושין לו נס, שכן מצינו בחנניה מישאל ועזריה שלא מסרו עצמן על מנת הנס שנאמר והן לא ידיע להוא לך מלכא וגו' (דניאל ג, יח), מציל ולא מציל ידיע להוי לך וגו'.

Который вывел вас из земли
Египетской, чтобы быть вам Богом: Я
Превечный.

33 הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים

אֲנִי יְהוָה: (פ)

דאפיק יתכון מארעא דמצרים למיהוי לכון לאלהא
אֲנָא יְיָ

Rashi

המוציא אתכם. על מנת כן:
אני ה'. נאמן לשלם שכר:

שני

ויקרא 23

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימַר

Объяви сынам Израиловым, и скажи им: праздники Превечного, в которые вы должны провозглашать священные собрания, — праздники Мои вот эти:

מִלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן מוֹעֲדֵי דַיִּי דִּי
תַעֲרֶעוּן יְתַהוֹן מְעַרְעֵי קִדִּישׁ אֵלִין אֲנוּן מוֹעֲדֵי

2 דִּבֶּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם מוֹעֲדֵי יְהוָה

אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדֵי:

scripture

Rashi

דבר אל בני ישראל וגו' מועדי ה'. עשה מועדות שיהיו ישראל מלומדין בהם, שמעברים את השנה על גליות שנעקרו ממקומם לעלות לרגל ועדיין לא הגיעו לירושלים:

Шесть дней можно делать всякую работу, а в седьмой день — суббота для покоя, священное собрание, никакой работы не делайте: это суббота Превечному во всех поселениях ваших.

שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת
שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת
הוא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵכֶם: (פ)

3 שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת

שַׁבְּתוֹן מִקְרָא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת

day of rest

הוא לַיהוָה בְּכָל מוֹשְׁבֵיתֵכֶם: (פ)

Rashi

ששת ימים. מה ענין שבת אצל מועדות, ללמדך שכל המחלל את המועדות, מעלין עליו כאילו חלל את השבתות, וכל המקיים את המועדות, מעלין עליו כאלו קיים את השבתות:

שלישי

Вот праздники Превечного,
священные собрания, которые вы
должны провозглашать в оные в
определенное для них время.

אלין מועדיא דיי מערעי קדיש די תערעון יתהון
בזמניהון

4 אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם
scripture
במועדם:

Rashi

אלה מועדי ה'. למעלה מדבר בעבור שנה וכאן מדבר בקדוש החדש:

В первом месяце, в четырнадцатый
день месяца, в сумерки, пасха
Превечному.

בירחא קדמא בארבעת עשרא לירחא בין שמשא
פסחא קדם יי

5 בחודש הראשון בארבעה עשר לחודש בין הערבים
פסח ליהוה:

Rashi

בין הערבים. משש שעות ולמעלה:

פסח לה'. הקרבת קרבן ששמו פסח:

И в пятнадцатый день сего месяца
праздник опресноков Превечному,
семь дней ешьте опресноки.

ובחמשת עשרא יומא לירחא הדין חגא דפטיריא
קדם יי שבועא יומין פטיר תיכלון

6 ובחמשה עשר יום לחודש הזה חג המצות ליהוה
שבועת ימים מצות תאכלו:

В первый день священное собрание да
будет у вас, никакой работы, как
труд, не делайте.

ביומא קדמא מועד קדיש יהי לכוון כל עבדית פלחון
לא תעבדון

7 ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת
עבודה לא תעשו:

И приносите огнепалимые жертвы
Превечному семь дней, в седьмой же
день священное собрание, никакой
работы, как труд, не делайте.

וְתִקְרְבוּן קִרְבָּנָא קָדָם יְיָ שְׁבַע יוֹמִין בְּיוֹמָא שְׁבִיעָאָה
מְעַרַע קָדִישׁ כָּל עֲבִידַת פְּלִחָן לֹא תַעֲבֹדוּן

8 וְהִקְרַבְתֶּם אֲשֶׁה לַיהוָה שְׁבַעַת יָמִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִקְרָא־קָדֹשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: (פ)

Rashi

והקרבתם אשה וגו'. הם המוספין האמורים בפרשת פנחס, ולמה נאמרו כאן, לומר לך שאין המוספין מעכבין זה את זה (מנחות מט.):

והקרבתם אשה לה'. מכל מקום, אם אין פרים, הֵבֵא אילים, ואם אין פרים ואילים, הֵבֵא כבשים: שבעת ימים. כל מקום שנאמר שבעת, שם דבר הוא שבוע של ימים, שטיינ"א בלע"ז, וכן כל לשון שמונת, ששת, חמשת, שלשת:

מלאכת עבדה. אפילו מלאכות החשובות לכם עבודה וצורך שיש חסרון כיס בבטלה שלהן, כגון דבר האבד, כך הבנתי מתורת כהנים (פרשתא יב, ח), דקתני יכול אף חולו של מועד יהא אסור במלאכת עבודה וכו':

רביעי

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

וּמַלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

9 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

Объяви сынам Израилевым, и скажи
им: когда войдете в землю, которую Я
даю вам, и будете жать жатву её, то
представьте омер первенцов жатвы
вашей священнику.

מַלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְתִימַר לְהוֹן אָרִי תַעֲלוֹן לְאַרְעָא
דִּי אֲנָא יְהִיב לָכוֹן וְתַחֲצֹדוֹן יֵת חֲצֹדָה וְתִיתָן יֵת
עוֹמְרָא רִישׁ חֲצֹדְכוֹן לְוֵת כֹּהֲנָא

10 דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־תִבְאוּ

אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וּקְצַרְתֶּם אֶת־קְצִירָהּ
וְהִבֵּאתֶם אֶת־ עֹמֶר רִאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל־הַכֹּהֵן:
to dock off properly

Rashi

ראשית קצירכם. שתהא ראשונה לקציר (מנחות עא.):

עומר. עשירית האיפה, כך היתה שמה, כמו וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר (שמות טז, יח):

И пусть совершит он этим омером

воздымание пред Превечным, в

обретение вам благоволения; во

второй день праздника пусть

совершит им воздымание священник.

וַיְרִים יְתָ עֹמֶרָא קָדָם יְיָ לְרַעְוָא לְכוֹן מִבֵּתֵר יוֹמָא טָבָא

יְרִימָנָה כְּהֵנָּא

the next
day

אֶת־הָעֹמֶר לִפְנֵי יְהוָה לְרִצְנֵכֶם מִמַּחֲרָת

to quiver

11

הַשָּׁבֹת יִנִּיפְנוּ הַכֹּהֲנִים:

Rashi

והניף. כל תנופה מוליך ומביא מעלה ומוריד, מוליך ומביא לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד לעצור טללים רעים (מנחות

סב.):

לרצונכם. אם תקריבו כמשפט זה יהיה לרצון לכם:

ממחרת השבת. ממחרת יום טוב הראשון של פסח, שאם אתה אומר שבת בראשית אי אתה יודע איזהו (שם סו.):

И приготовьте, в день, когда

совершаете воздымание омером,

ягненка без порока, однолетнего, во

всесожжение Превечному;

וַתַּעֲבֹדוּן בְּיוֹמָא דְאַרְמוּתְכוֹן יְתָ עֹמֶרָא אִמְרָא שְׁלִים בְּרָ

שִׁתָּה לַעֲלֹתָא קָדָם יְיָ

12 וַעֲשִׂיתֶם בְּיוֹם הַנִּיפָכֶם אֶת־הָעֹמֶר כֶּבֶשׂ תָּמִים בֶּן־שָׁנָתוֹ

לַעֲלֹה לַיהוָה:

Rashi

ועשיתם. כבש. חובה לעומר הוא בא:

И в хлебную жертву при нем — две
десятых эфы крупичатой муки,
смешенной с елеем, в огнепалимую
жертву Превечному, в благоухание; и
в возлияние при нем — вина четверть
гина.

וּמִנְחָתָהּ תִּרְיֶן עֲשׂוֹנִין סֵלֶתָ דְּפִילָא בְּמִשַּׁח קֶרֶבָנָא
קִדְם יִי לְאַתְקַבְּלָא בְּרַעְוָא וְנִסְכָּה חֲמָרָא רַבְעוּת הִינָא

13 וּמִנְחָתוֹ שְׁנֵי עֲשָׂרִים ^{a tenth part} סֵלֶת ^{fine flour} בְּלוּלָה ^{to overflow} בַּשֶּׁמֶן
אִשָּׁה לִיהוָה רֵיחַ נִיחָח וְנִסְכָּה יֵין רַבִּיעִת ^{a hin} הֵהִין :

Rashi

ומנחתו. מנחת נסכיו:

שני עשרנים. כפולה היתה:

ונסכו יין רביעית ההין. אף על פי שמנחתו כפולה, אין נסכיו כפולים (מנחות פט:):

Ни нового хлеба, ни сушеных зерен,
ни зерен сырых, не ешьте до самого
того дня, до того, пока не
представите приношения Богу
вашему: это вечное постановление в
роды ваши во всех поселениях ваших.

וּלְחֶם וּקְלִי וּפְרוּכָן לֹא תִכְלוּן עַד כֶּרֶן יוֹמָא הָדִין עַד
אִתּוֹאִיכוּן יֵת קֶרֶבָן אֱלֹהֵכוֹן קִים עֲלֶם לְדָרִיכוֹן בְּכָל
מוֹתְבָנִיכוֹן

14 וּלְחֶם וּקְלִי ^{roasted ears of grain} וְכֶרֶמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד־עֶצֶם הַיּוֹם

הַזֶּה עַד הִבִּיאְכֶם אֶת־קֶרְבֶּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם: (ס)

Rashi

וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמייבשין אותו בתנור:

וכרמל. הן קליות שקורין גרניילי"ש:

בכל משבתיכם. נחלקו בו חכמי ישראל (קידושין לז.), יש שלמדו מכאן, שהחדש נוהג בחוצה לארץ, ויש אומרים, לא בא
אלא ללמד שלא נצטוו על החדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו:

חמישי

И отсчитайте себе от второго дня
праздника, от того дня, в который
приносите омер воздымания, семь
недель; полные да будут они.

וְתִמְנֹנוּ לְכוֹן מִבֶּתֶר יוֹמָא טָבָא מִיּוֹם אִיתּוּאִיכוֹן יֵת
עוֹמְרָא דְאַרְמוּתָא שְׁבַעַא שְׁבוּעִין שְׁלֵמִין יְהוֹיָן (ג"א)
(תְּהוֹיָן)

15 וְסִפְרִיתֶם לָכֶם מִמָּחָרֶת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם הִבֵּיאֲכֶם אֶת־
the next
day
עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה:
properly

Rashi

ממחרת השבת. ממחרת יום טוב (מנחות סה:):

תמימות תהיינה. מלמד שמתחיל ומונה מבערב, שאם לא כן אינן תמימות (שם סו.):

До дня после седьмой недели
отсчитайте пятьдесят дней, тогда
принесите новую хлебную жертву
Превечному.

עַד מִבֶּתֶר שְׁבוּעָתָא שְׁבִיעֵתָא תִּמְנֹנוּ חֲמִשִּׁין יוֹמִין
וְתִקְרְבוּן מִנְחָתָא חֲדָתָא קָדָם יי

16 עַד מִמָּחָרֶת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם

וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה:

Rashi

השבת השביעת. כתרומתו שְׁבוּעָתָא שְׁבִיעֵתָא:

עד ממחרת השבת השביעת תספרו. ולא עד בכלל, והן ארבעים ותשעה יום:

חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה'. ביום החמשים תקריבוה. ואומר אני זהו מדרשו, אבל פשוטו עד ממחרת השבת

השביעית שהוא יום חמשים תספרו, ומקרא מסורס הוא:

מנחה חדשה. היא המנחה הראשונה שהובאה מן החדש, ואם תאמר הרי קרבה מנחת העומר, אינה כשאר כל המנחות

שהיא באה מן השעורים:

Из поселений ваших принесите два хлеба воздымания, из двух десятых эфы крупичатой муки должны они состоять, квасными должно испечь их, в жертву первенцов Превечному.

מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי שָׁנִי
מִמּוֹתְבִנִּיכֹן תִּיתֹנוּ לֶחֶם אֲרָמוֹתָא תְּרִינִי (גְּרִיצוֹן) תְּרִינִי
עֲשׂוֹנוֹי סֶלְתָא יְהוֹיִן חֲמִיעַ יִתְאַפֵּי בְּכֹרִינִי קָדָם יי

17 מִמּוֹשְׁבֵיכֶם תָּבִיאוּ | לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתֵּי שָׁנִי

to cook תִּתְאַפֵּינָה ferment חֲמִיץ fine flour סֶלֶת a tenth part עֲשׂוֹנִים

בְּכֹרִים לַיהוָה:

Rashi

ממושבתיכם. ולא מחוצה לארץ (מנחות פג:):

לחם תנופה. לחם תרומה המורם לשם גבוה, וזו היא המנחה החדשה האמורה למעלה:

בכורים. ראשונה לכל המנחות, אף למנחת קנאות הבאה מן השעורים לא תקרב מן החדש קודם לשתי הלחם (שם פד:):

И приносите вместе с хлебами семь ягнят без порока, однолетних, и одного молодого тельца и двух баранов, они будут всесожжением Превечному, и при них хлебную жертву и возлияния, в огнепалимую жертву благоухамые Превечному.

וּתְקַרְבוּ עַל לֶחֶמָא שְׁבַע אֲמִרִין שְׁלָמִין בְּנֵי שָׁנָא
וְתוֹר בֶּר תוֹרִי חַד וְדָכְרִין תְּרִינִי יְהוֹי עֶלְתָא קָדָם יי
וּמִנְחָתָהוֹן וְנִסְפִּיהוֹן קֶרְבֹן דְּמִתְקַבֵּל בְּרַעְוָא קָדָם יי

18 וְהִקְרַבְתֶּם עֲלֵיהֶלֶחֶם שְׁבַעַת כִּבְשִׁים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה

וּפֶר בֶּן־בָּקָר אֶחָד וְאַיִלִם שְׁנַיִם יְהוֹי עֶלְתָא לַיהוָה

וּמִנְחָתָם וְנִסְפִּיהֶם אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:

Rashi

על הלחם. בגלל הלחם, חובה ללחם:

ומנחתם ונסכיהם. כמשפט מנחה ונסכים המפורשים בכל בהמה בפרשת נסכים, ג' עשורונים לפר, וב' עשורונים לאיל, ועשרון

לכבש, זו היא המנחה. והנסכים, חצי ההין לפר, ושלישית ההין לאיל, ורביעית ההין לכבש (במדבר טו, ד"ז ט"י):

И приготовьте одного молодого козла в очистительную жертву, и двух ягнят однолетних в мирную жертву.

19 וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחִטָּאת וּשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי

שָׁנָה לְזִבַח שְׁלָמִים:

וְתַעֲבֹדוּן צִפִּיר בַּר עֲזִי חֵד לְחֻטְאָתָא וְתִרִין אֲמִרִין בְּנֵי שָׁנָא לְנִכְסֵת קוּדְשִׁיא

Rashi

ועשיתם שעיר עזים. יכול ז' כבשים והשעיר האמורים כאן הם ז' הכבשים והשעיר האמורים בחומש הפקודים, כשאתה מגיע אצל פרים ואילים אינן הם, אמור מעתה אלו לעצמן ואלו לעצמן, אלו קרבו בגלל הלחם ואלו למוספין (ת"כ פרק יג, ו — מנחות מה:):

to quiver

20

וְהִנִּיף וְהִנִּיף הִפְהִן | אֲתָם עַל לֶחֶם הַבְּכוּרִים תִּנּוּפָה
לִפְנֵי יְהוָה עַל-שְׁנֵי כִבְשִׁים קָדֹשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לִפְהִן:

И вместе с хлебами первенцов, пусть
совершит священник ими, двумя
ягнятами, воздымание пред
Превечным; да будут они святы
Превечному, для священника.

וִירִים כִּהְנָא יִתְהוֹן עַל לֶחֶם בְּכוּרִיא אֲרָמוּתָא קָדֹם יי
עַל תִּרִין אֲמִרִין קוּדְשָׁא יִהוֹן קָדֹם יי לְכִהְנָא

Rashi

והניף הכהן אותם תנופה. מלמד שטעונין תנופה מחיים (מנחות סב.), יכול כולם, תלמוד לומר על שני כבשים:
קדש יהיו. לפי ששלמי יחיד קדשים קלים, הוזקק לומר בשלמי צבור שהם קדשי קדשים:

scripture

21

וּקְרָאתֶם בְּעֶצֶם | הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קָדֹשׁ יִהְיֶה

לָכֶם כָּל-מִלְאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם

בְּכָל-מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם:

И провозглашайте в тот самый день:
священное собрание да будет у вас,
никакой работы, как труд, не
делайте: это вечное постановление во
всех поселениях ваших в роды ваши.

וְתַעֲרֵעוּן בְּכָרוֹ יוֹמָא הַדִּין מְעָרַע קָדִישׁ יִהִי לְכוֹן כָּל
עֲבִידַת פְּלִחוֹן לֹא תַעֲבֹדוּן קִים עֲלֵם בְּכָל מוֹתְבִיכִין
לְדִרִיכִין

И когда будете жать жатву земли
вашей, то не сжинай концов поля
твоего дочиста, и колосьев, опавших
при жатве твоей, не подбирай;
бедному и пришельцу оставь это: Я
Превечный, Бог ваш.

וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ
דְּחֻקְלָךְ בְּמִחְצָדָךְ וּלְקֹטָא דְּחֻצָּדָךְ לֹא תִלְקֹט לְעֻנִי
וּלְגִיּוּרֵי תִשְׁבּוּק יִתְהוֹן אָנָּה יְיָ אֱלֹהֶיכֶן

22 וּבְקִצְרְכֶם אֶת־קִצִּיר אֲרֻצְכֶם לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ
בְּקִצְרְךָ וּלְקֹט תִּלְקֹט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט לְעֻנִי וּלְגִיּוּר
תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: (ס)

Rashi

ובקצרכם. חזר ושנה, לעבור עליהם בשני לאוין. אמר רבי אבדימי ברבי יוסף, מה ראה הכתוב ליתנם באמצע הרגלים, פסח
ועצרת מכאן, וראש השנה ויום הכפורים וחג מכאן, ללמדך שכל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, מעלין עליו כאילו בנה
בית המקדש והקריב קרבנותיו בתוכו:
תעזב. הנח לפניהם, והם ילקטו ואין לך לסייע לאחד מהם:
אני ה' אלהיכם. נאמן לשלם שכר:

שישי

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָא

23 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

Объяви сынам Израилевым так: в
седьмом месяце, в первый день
месяца, да будет у вас покой,
трубление в воспоминание,
священное собрание.

מִלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימְרָא בִּירְחָא שְׁבִיעָאָה בְּחֹד
לִירְחָא יְהִי לְכוֹן נִיחָא דּוּכְרוֹן יִפְבָּא מְעָרַע קִדִּישׁ

24 דִּבֶּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד
לְחֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם שְׁבֻתוֹן זְכָרוֹן תְּרוּעָה
מִקְרָא קֹדֶשׁ: scripture

Rashi

זכרון תרועה. זכרון פסוקי זכרונות ופסוקי שופרות (ר"ה לב.), לזכור לכם עקידת יצחק שקרב תחתיו איל:

Никакой работы, как труд, не
делайте, и приносите огнепалимые
жертвы Превечному.

25 כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָּׁה לַיהוָה:

(ס)

כָּל עֲבִידַת פְּלִחָנָא לֹא תַעֲבֹדוּ וְתִקְרְבוּן קִרְבָּנָא קָדָם

יְי

Rashi

והקרבתם אשה. המוספים האמורים בחומש הפקודים:

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

26 וַיֹּדְבֵר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

В десятый же день седьмого месяца
сего, день искупления, священное
собрание да будет у вас, и изнуряйте
себя постом, и приносите
огнепалимые жертвы Превечному.

27 אִךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא

decade

מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם

וְהִקְרַבְתֶּם אֶשָּׁה לַיהוָה:

בְּרֶם בַּעֲשָׂרָא לִירְחָא שְׁבִיעָאָה הַדִּין יוֹמָא דְכַפּוּרִיָּא

הוא מְעַרַע קַדִּישׁ יְהִי לָכֻן וְתַעֲנוּן יֵת נַפְשֵׁיכֻן

וְתִקְרְבוּן קִרְבָּנָא קָדָם יְיָ

Rashi

אך. כל אכין ורקין שבתורה מיעוטין, מכפר הוא לשבים ואינו מכפר לשאינם שבים (שבועות יג.):

И никакой работы не делайте в
самый день сей, ибо это день
искупления, чтобы искупить вас пред
Превечным, Богом вашим.

28 וְכָל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצֻם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם

כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְכָל עֲבִידָא לֹא תַעֲבֹדוּן בְּכֻרָן יוֹמָא אֲרִי יוֹמָא

דְּכַפּוּרִיָּא הוּא לְכַפֵּרָא עֲלֵיכֻן קָדָם יְיָ אֱלֹהֵיכֻן

Ибо всякое лице, которое не изнурит
себя постом в самый день сей, да
будет истреблено из народа своего.

אָרי כל אָנשׂא די לאַ מתעני בכרן יומא הדין וישתיצי
מעמהא

И всякое лице, которое будет делать
какую нибудь работу в самый день
сей, — лице то погублю Я из среды
народа его.

וְכָל אָנֶשׁ דִּי תַעֲבֹד כָּל עֲבִידָא בְּכָרָן יוֹמָא הַדִּין וְאוֹבֵד
יֵת אָנֶשׂא הֵיאָּ מְגוֹ עֲמָהּ

29 כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲזֹה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה

וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ:

30 וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה

וְהָאֲבֹדְתִי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ:

Rashi

והאבדת. לפי שהוא אומר כרת בכל מקום ואיני יודע מה הוא, כשהוא אומר והאבדתי, למד על הכרת שאינו אלא אבדן:

Никакой работы не делайте: это
вечное постановление в роды ваши во
всех поселениях ваших.

כָּל עֲבִידָא לֹא תַעֲבֹדוּן קַיָּם עָלֵם לְדָרִיכוֹן בְּכָל
מוֹתְבִיכוֹן

31 כָּל־מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל

מִשְׁכְּתֵיכֶם:

Rashi

כל מלאכה וגו'. לעבור עליו בלאוין הרבה, או להזהיר על מלאכת לילה כמלאכת יום (יומא פא.).

Это субботний покой для вас, и
изнуряйте себя постом; с девятого
дня месяца вечером, от вечера до
вечера, празднуйте субботу вашу.

שַׁבַּת שְׁבֻתָּא הוּא לָכוֹן וּתַעֲנוּן יֵת נִפְשָׁתִיכוֹן בְּתַשְׁעָה
לִירְחָא בְּרַמְשָׂא מְרַמְשָׂא עַד רַמְשָׂא תְּנוּחוֹן נִיחָכוֹן

32 שַׁבַּת שְׁבֻתוֹן הוּא לָכֶם וְעַנִּיתֶם אֶת־נַפְשֵׁיכֶם בְּתַשְׁעָה

לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב מִעָרֵב עַד־עָרֵב תִּשְׁבֹּתוּ שַׁבְּתֵיכֶם: (פ)

שביעי

И говорил Превечный Моисею,
сказав:

33 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וּמִלִּיל יְיָ עִם מֹשֶׁה לְמִימָר

Объяви сынам Израилевым так: в
пятнадцатый день того же седьмого
месяца — праздник кущей, семь
дней, Превечному.

34 דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ

הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת ^{booth} שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:

מִלִּיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִימָר בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹמָא
לִירְחָא שְׁבִיעָאָה הַדִּין חַגָא דְמַטְלִיא שִׁבְעַת יוֹמִין
קָדֻם יְיָ

В первый день священное собрание,
никакой работы, как труд, не
делайте.

35 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא ^{scripture} קָדֹשׁ כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא

תַּעֲשׂוּ:

בְּיוֹמָא קַדְמָאָה מְעָרַע קַדִּישׁ כָּל עֲבִידַת פְּלָחוֹן לֹא
תַעֲבֹדוּן

Rashi

מקרא קדש. [ביוה"כ] קדשהו בכסות נקיה ובתפלה, ובשאר ימים טובים, במאכל ובמשתה ובכסות נקיה ובתפלה:

Семь дней приносите огнепалимые жертвы Превечному, в восьмой день да будет у вас священное собрание, и приносите огнепалимые жертвы Превечному: заключительный праздник это, никакой работы, как труд, не делайте.

שְׁבַעַת יוֹמִין תִּקְרְבוּן קֶרְבָּנָא קָדָם יי בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה
מְעָרַע קִדִּישׁ יְהִי לָכוֹן וּתִקְרְבוּן קֶרְבָּנָא קָדָם יי כְּנִישׁ
תְּהוֹן כָּל עֲבִידַת פְּלִחָן לֹא תַעֲבֹדוּן

Rashi

עצרת הוא. עצרתי אתכם אצלי, כמלך שזימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע זמנו להפטר אמר, בני, בבקשה מכם עכבו עמי עוד יום אחד, קשה עלי פרידתכם:
כל מלאכת עבודה. אפילו מלאכה שהיא עבודה לכם, שאם לא תעשוה יש חסרון כיס בדבר:
לא תעשו. יכול אף חולו של מועד יהא אסור במלאכת עבודה, תלמוד לומר, היא:

Эти суть праздники Превечного, в которые вы должны провозглашать священные собрания, чтобы приносить огнепалимые жертвы Превечному: жертвы всесожжения и жертвы хлебные, другие жертвы и возлияния, — каждое в свой день,

אַלִּין מוֹעֲדֵיָא דִּי דִּי תַעֲרַעוּן יְתְּהוֹן מְעָרַעִי קִדִּישׁ
לְקֶרְבָּא קֶרְבָּנָא קָדָם יי עֲלֵתָא וּמִנְחָתָא נִכְסֵי קוֹדֶשִׁין
וְנִסְכֵּין פְּתִגָּם יוֹם בְּיוֹמָה

Rashi

עלה ומנחה. מנחת נסכים הקריבה עם העולה (מנחות מד):
דבר יום ביומו. חוק הקצוב בחומש הפקודים:
דבר יום ביומו. הא אם עבר יומו בטל קרבנו:

36 שְׁבַעַת יָמִים תִּקְרְבוּ אִשָּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי

מִקְרָא־קִדְשׁ יְהִי לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה

an
assembly

עֲצֶרֶת הוּא כָּל־מְלָאכָת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

37 אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר־תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ

לְהִקְרִיב אִשָּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וְנִסְכִּים

דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמוֹ:

Кроме суббот Превечного, и кроме даров ваших и кроме обетов ваших и кроме доброхотных даяний ваших, что вы даете Превечному.

בְּרַם שְׁבִיעֵי דַּי וְכִּי מִתְּנִיכּוֹן וְכִּי כָּל נִדְרֵיכּוֹן וְכִּי כָּל
נִדְבֵיכּוֹן דִּי תַתְּנוּן קָדָם יי

А в пятнадцатый день седьмого месяца, когда вы собираете произведения земли, празднуйте праздник Превечного семь дней; в первый день покой и в седьмой день покой.

בְּרַם בְּחַמְשָׁא עֶשֶׂר יוֹמָא לִירְחָא שְׁבִיעָא בְּמִכְנִישִׁיכּוֹן
יֵת עֲלֵלַת אֶרְעָא תַחְגּוֹן יֵת חֲגָא קָדָם יי שְׁבַע יוֹמִין
בְּיוֹמָא קְדָמָא נִיחָא וּבְיוֹמָא תְּמִינָא נִיחָא

38 מִלְכָּד שַׁבְּתַת יְהוָה וּמִלְכָּד מִתְּנִיכּוֹן וּמִלְכָּד

כָּל־נִדְרֵיכֶם וּמִלְכָּד כָּל־נִדְבֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תַּתְּנוּ לַיהוָה:

39 אֲךְ בְּחַמְשָׁה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַסְפְּכֶם

אֶת־תְּבוּאֹת הָאָרֶץ תַּחְגּוּ ^{properly} אֶת־חַג־יְהוָה שְׁבַעַת

יָמִים בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שַׁבְּתוֹן ^{day of rest} וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבְּתוֹן:

Rashi

אך בחמשה עשר יום תחגו. קרבן שלמים לחגיגה, יכול תדחה את השבת, תלמוד לומר, אך, הואיל ויש לה תשלומין כל שבעה:

באספכם את תבואת הארץ. שיהא חדש שביעי זה בא בזמן אסיפה, מכאן שנצטוו לַעֲבֹר את השנים שאם אין העבור, פעמים שהוא בא באמצע הקיץ או החורף:

תחגו. שלמי חגיגה:

שבעת ימים. אם לא הביא בזה יביא בזה, יכול יהא מביאן כל שבעה, תלמוד לומר וחגותם אותו, יום אחד במשמע, ולא יותר, ולמה נאמר שבעה, לתשלומין (חגיגה ט.).

И возьмите себе в первый день плод
дерева адар, ветви пальм и ветки
дерева авот и вербы ручейные, и
веселитесь пред Превечным, Богом
вашим, семь дней.

וּתְסִבּוּ לְכוֹן בְּיוֹמָא קְדָמָא פְּרִי אֵילָנָא אֶתְרוּגִין
וְלִלְבִין וְהַדְסִין וְעֶרְבֵי־דְנֶחֱל וְתַחֲדִין קָדָם יְיָ אֱלֹהֵינוּ
שִׁבְעַת יוֹמִין

40 וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת

תְּמָרִים וְעֶנְף עֵץ־עָבֹת וְעֶרְבֵי־נַחַל וּשְׂמַחְתֶּם

לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים:

Rashi

פרי עץ הדר. עץ, שטעם עצו ופריו שוה (סוכה לה.):

הדר. הדר באילנו משנה לשנה, וזהו אתרוג (שם):

כפת תמרים. חסר וי"ו, למד שאינה אלא אחת (שם לב.):

וענף עץ עבת. שענפיו קלועים כעבותות וכחבלים, וזהו הדס, העשוי כמין קליעה (שם לב.):

И празднуйте этот праздник
Превечному семь дней в году: это
постановление вечное в роды ваши; в
седьмом месяце празднуйте его.

וּתְחַגְּגוּ יְתֵה חֲגֵא קָדָם יְיָ שִׁבְעַת יוֹמִין בְּשִׁתָּא קַיִם
עָלֵם לְדַרְיָכוֹן בִּירְחָא שְׁבִיעָאָה תְּחַגְּגוּ יְתֵה

В кущах должны вы жить семь дней,
все туземцы в Израиле должны жить
в кущах.

בְּמִטְלָא תִּתְּבוֹן שִׁבְעַת יוֹמִין כָּל יִצְיָא בְּיִשְׂרָאֵל
יְתְּבוֹן בְּמִטְלָא

41 וּחֲגַגְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בְּשָׁנָה חֲקֵת עוֹלָם

לְדֹרֹתֵיכֶם בְּחֻדָּשׁ הַשְּׁבִיעִי תְּחַגְּגוּ אֹתוֹ:

42 בְּסֻכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל־הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל

יֵשְׁבוּ בְּסֻכּוֹת:

Rashi

האזרח. זה אזרח: בישראל. לרבות את הגרים (שם כח: — ת"כ פרק יז, ט):

Дабы знали роды ваши, что в кущах
поселил Я сынов Израилевых, когда
вывел их из земли Египетской: Я
Превечный, Бог ваш.

בְּדִיל דִּידְעוֹן דְּרִיכּוֹן אֲרִי בְּמַטְלִיּוֹת עֲנִי אוֹתִיבִית יְת
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאַפְקוֹתֵי יְתִהוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם אָנָּא יי
אֱלֹהֵכּוֹן

И объявил Моисей о праздниках
Превечного сынам Израилевым.

וּמִלִּיל מֹשֶׁה יְת סֹדֵר מוֹעֲדֵיָא דִּי וְאַלְפִּנוֹן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל

Zechariah 14:1-21

43 לְמַעַן יֵדְעוּ דְרִיתִּיכֶם כִּי בְּסֻכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאַרְץ מִצְרַיִם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

Rashi

כי בסכות הושבתי. ענני כבוד (סוכה יא):

44 וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת־מַעֲדֵי יְהוָה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (פ)

הפטרה — זכריה

הפטרה

Behold, a day of the LORD cometh,
When thy spoil shall be divided in the
midst of thee.

For I will gather all nations against
Jerusalem to battle; And the city shall
be taken, and the houses rifled, And the
women ravished; And half of the city
shall go forth into captivity, But the
residue of the people shall not be cut off
from the city.

1 הִנֵּה יוֹם־בָּא לַיהוָה וְחָלַק שְׁלָלָךְ בְּקִרְבְּךָ:

2 וְאַסְפִּיתִי אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם | אֶל־יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה
וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁלְסוּ ^{to plunder} הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה
[וְתִשְׁכַּבְנָה] וְיָצָא חֲצֵי הָעִיר בְּגוֹלָה וְיִתֵּר הָעָם לֹא
יִכָּרֵת מִן־הָעִיר:

Then shall the LORD go forth, And
fight against those nations, As when He
fighteth in the day of battle.

And His feet shall stand in that day
upon the mount of Olives, Which is
before Jerusalem on the east, And the
mount of Olives shall cleft in the midst
thereof Toward the east and toward the
west, So that there shall be a very great
valley; And half of the mountain shall
remove toward the north, And half of it
toward the south.

And ye shall flee to the valley of the
mountains; For the valley of the
mountains shall reach unto Azel; Yea,
ye shall flee, like as ye fled from before
the earthquake In the days of Uzziah
king of Judah; And the LORD my God
shall come, And all the holy ones with
Thee.

And it shall come to pass in that day,
that there shall not be light, But heavy
clouds and thick;

And there shall be one day Which shall
be known as the LORD'S, Not day, and
not night; But it shall come to pass, that
at evening time there shall be light.

3 וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלָּחֶם בַּגּוֹיִם הָהֵם כַּיּוֹם הַלָּחֶמְוּ בַּיּוֹם קָרֵב:

4 וְעָמְדוּ רַגְלָיו בַּיּוֹם־הַהוּא עַל־הָר הַזֵּתִים אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי

יְרוּשָׁלַם מִקְדָּם וְנִבְקַע^{to cleave} הָר הַזֵּתִים מִחֲצָיו מִזְרָחָה

וְיָמָה גֵּיא גְדוֹלָה מְאֹד וּמָשׁ^{to withdraw} חֲצֵי הָהָר צְפוֹנָה

וְחֲצִי־נִגְבָּה:

5 וְנִסְתָּם גֵּיא־הָרִי כִּי־יָגִיעַ גִּי־הָרִים אֶל־אֶצֶל וְנִסְתָּם

כְּאֲשֶׁר נִסְתָּם מִפְּנֵי הָרָעַשׁ בִּימֵי עֲזִיָּה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וּבֹא

יְהוָה אֱלֹהֵי כָל־קְדוֹשִׁים עִמָּךְ:

to freeze

6 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא לֹא־יִהְיֶה אוֹר יְקָרוֹת יִקְפְּאוּן

[וְקִפְּאוּן:]

7 וְהָיָה יוֹם־אֶחָד הוּא יוֹדֵעַ לִיהְיוֹה לַאֲיוֹם וְלֹא־לַלַּיְלָה

וְהָיָה לַעֲתָעָרֵב יְהִי־אוֹר:

And it shall come to pass in that day,
That living waters shall go out from
Jerusalem: Half of them toward the
eastern sea, And half of them toward
the western sea; In summer and in
winter shall it be.

And the LORD shall be King over all
the earth; In that day shall the LORD be
One, and His name one.

All the land shall be turned as the
Arabah, from Geba to Rimmon south of
Jerusalem; and she shall be lifted up,
and inhabited in her place, from
Benjamin's gate unto the place of the
first gate, unto the corner gate, and from
the tower of Hananel unto the king's
winepresses.

And men shall dwell therein, And there
shall be no more extermination; But
Jerusalem shall dwell safely.

And this shall be the plague wherewith
the LORD will smite All the peoples
that have warred against Jerusalem:
Their flesh shall consume away while
they stand upon their feet, And their
eyes shall consume away in their
sockets, And their tongue shall
consume away in their mouth.

8 וְהָיָה | בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מֵי־חַיִּים מִירוּשָׁלַם חֲצִיָּם

summer ancient
אֶל־הַיָּם הַקָּדְמוֹנִי וְחֲצִיָּם אֶל־הַיָּם הָאַחֲרוֹן בְּקִיץ
properly
וּבְחֶרֶף יִהְיֶה:

9 וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהוָה

יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד:

10 יָסוּב כָּל־הָאָרֶץ כְּעֶרְבָה מִגִּבְעַת לְרֵמֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַם

וְרִאמָּהּ ^{to rise} וְיִשְׁבָּה תַּחְתֶּיהָ לְמִשְׁעַר בְּנִימִן עַד־מִקְוֶם

שַׁעַר הָרְאשׁוֹן עַד־שַׁעַר הַפְּנִים וּמִגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד

winery
יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ:

11 וַיֵּשְׁבוּ בָּהּ וְחָרֵם לֹא יִהְיֶה־עוֹד וְיִשְׁבָּה יְרוּשָׁלַם לְבֵטַח:

12 וְזֹאת | תִּהְיֶה הַמַּגָּפָה אֲשֶׁר יִגַּף יְהוָה אֶת־כָּל־הָעַמִּים

אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל־ירוּשָׁלַם ^{to melt} הַמֶּלֶךְ | בְּשָׂרוֹ וְהוּא עֹמֵד

עַל־רִגְלָיו וְעֵינָיו תִּמְקָנָה בְּחִרְיָהוֹן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמְקַּב בְּפִיהֶם:

And it shall come to pass in that day,
That a great tumult from the LORD
shall be among them; And they shall
lay hold every one on the hand of his
neighbour, And his hand shall rise up
against the hand of his neighbour.

And Judah also shall fight against
Jerusalem; And the wealth of all the
nations round about shall be gathered
together, Gold, and silver, and apparel,
in great abundance.

And so shall be the plague of the horse,
Of the mule, of the camel, and of the
ass, And of all the beasts that shall be in
those camps, as this plague.

And it shall come to pass, that every
one that is left of all the nations that
came against Jerusalem shall go up
from year to year to worship the King,
the LORD of hosts, and to keep the feast
of tabernacles.

And it shall be, that whoso of the
families of the earth goeth not up unto
Jerusalem to worship the King, the
LORD of hosts, upon them there shall
be no rain.

13 וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תְהִיָּה מְהוּמָת יְהוָה רַבָּה בָּהֶם
וְהִחֲזִיקוּ אִישׁ יָד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל־יָד רֵעֵהוּ:

14 וְגַם־יְהוּדָה תִּלָּחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֶסֶף חֵיל כָּל־הַגּוֹיִם
סָבִיב זָהָב וְכֶסֶף וּבִגְדִים לְרַב מְאֹד:

15 וְכֵן תִּהְיֶה מִגֶּפֶת הַסּוֹס הַפָּרָד ^{a mule} הַגָּמֶל וְהַחֲמֹר
וְכָל־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הַהֵמָּה כַּמִּגֶּפֶת
הַזֹּאת:

16 וְהָיָה כָּל־הַנּוֹתֵר מִכָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל־יְרוּשָׁלַם וְעָלוּ
מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
וְלִחְג אֶת־חֶג הַסֻּכּוֹת ^{booth} ^{properly}:

17 וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא־יַעֲלֶה מֵאֵת מִשְׁפַּחֹת הָאָרֶץ
אֶל־יְרוּשָׁלַם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת וְלֹא
עֲלֵיהֶם יִהְיֶה הַגֶּשֶׁם:

And if the family of Egypt go not up,
and come not, they shall have no
overflow; there shall be the plague,
wherewith the LORD will smite the
nations that go not up to keep the feast
of tabernacles.

This shall be the punishment of Egypt,
and the punishment of all the nations
that go not up to keep the feast of
tabernacles.

In that day shall there be upon the bells
of the horses: HOLY UNTO THE
LORD; and the pots in the LORD'S
house shall be like the basins before the
altar.

Yea, every pot in Jerusalem and in
Judah shall be holy unto the LORD of
hosts; and all they that sacrifice shall
come and take of them, and seethe
therein; and in that day there shall be
no more a trafficker in the house of the
LORD of hosts.

18 ואם-משפחת מצרים לא-תעלה ולא באה ולא עליהם

תהיה המגפה אשר יגף יהוה את-הגוים אשר לא

יעלו להג את-חג הסוכות:

19 זאת תהיה חטאת מצרים וחטאת כל-הגוים אשר לא

יעלו להג את-חג הסוכות:

20 ביום ההוא יהיה על- ^{a tinkler} מצלות הסוס קדש ליהוה

והיה הסירות ^{pot} בבית יהוה כמזרקים ^{basin} לפני המזבח:

21 והיה כל-סיר בירושלם וביהודה קדש ליהוה צבאות

ובאו כל-הנבחים ולקחו מהם ^{properly} ובשלו בהם

ולא-יהיה כנעני עוד בבית-יהוה צבאות ביום ההוא: